

[Erenbjerg]

man bruger, kan man ikke just sige at der er overensstemmelse imellem.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg vil gøre hr. Erenbjerg opmærksom på, at selvfølgelig har de forskellige ordførere da først læst lovforslaget igennem, og når de så har opdaget, hvor diffust, intetsigende og alligevel bureaukratisk og restriktivt det er, så har de forsøgt at finde årsagen til det. Så begynder man at tælle, og så når man til tallet 46 bemyndigelser til indenrigsministeren og de resterende til sundhedsstyrelsen.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Det er jo ikke noget under, at indenrigsministeren forsvare sit forslag. Det ville være mærkeligt andet, når det har fået en forholdsvis ublid medfart her.

Jeg sagde ikke noget om, at jeg ville deltage i udvalgsarbejdet, men det ligger jo ganske klart. Vi ser meget gerne, at dette lovforslag får en helt anden drejning, mindst en 180 graders drejning, således at vi kan bevare det private initiativ og undgå den drejning i retning af en nationalisering af disse områder, som det faktisk har, men som ministeren måske ikke kan se.

Adskillige af ordførerne har beskæftiget sig med enkeltpørgsmål; det har jeg undladt, jeg har kun taget det generelle. Men jeg vil også sige til ministeren, at vi bortset fra apotekerne også har – og det må vi absolut ikke glemme i denne sammenhæng – en medicinalindustri her i landet, som for det første forsker i alle disse områder til stort udbytte for apotekerne og for det andet har en omfattende eksport; det kan ministeren heller ikke se bort fra.

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg deler faktisk ikke ministerens bekymring over, at vi ikke kan komme i gang med en behandling af forslaget før efter Nordisk Råds møde, altså engang i midten af næste måned, for jeg er faktisk meget enig med fru Aase Olesen i, at ministeren nok gjorde ret i at tage imod den bemyndigelse, som fru Aase Olesen så flot udstak på folketingets vegne, til at gå hjem og tænke sig om en gang til og lave et helt nyt forslag og så komme igen engang efter sommerferien, når man har haft

lejlighed til at tale med dem, der skal tales med.

Jeg føler ikke, der er grund til, at vi bruger alt for mange kræfter, for vi behøver jo ikke at lægge skjul på, at de to yderliggående partier til venstre for socialdemokratiet, som er de eneste, ministeren i dag har fået tilslutning og accept fra, langtfra udgør noget flertal.

Så vil jeg gøre én bemærkning yderligere til spørgsmålet om centralisering eller ikke. Det har været sagt også af ministeren, at der i lovforslaget lægges op til flere filialer og færre selvstændige apoteker. Den omstændighed betyder, efter hvad jeg har forstået, at man centraliserer produktionen – det er der i øvrigt også andre bestemmelser i lovforslaget der medfører – og får et system, som indebærer en ringere mulighed for lokal produktion på de enkelte enheder. Jeg ser heri en risiko ikke bare for opretholdelsen af den magistrelle ordinationsmulighed, men også for, at ekspertisen og rutinen med hensyn til den decentrale produktion forringes, hvilket også vil have indflydelse på uddannelses- og beskæftigelsesvilkår. Jeg føler mig ret overbevist om, at det er et overordentlig vigtigt led i vores primære sundhedstjeneste, at vi har mulighed for at bevare en produktion, der er decentral i det omfang, som tilfældet er i øjeblikket. Jeg tror ikke, det kan bortforklares, at en centralisering på det produktionsmæssige område vil være til skade både for patienter, læger, dyrlæger og lokalbefolkningen i det hele taget og for uddannelsen og beskæftigelsen.

Agerschou (SF):

Først en bemærkning til hr. Svend Erik Hovmand, der både i sit første indlæg og nu her fortæller, at han er imod en centralisering af produktionen, som hr. Svend Erik Hovmand mener dette lovforslag lægger stærkt op til. Jeg vil gerne spørge hr. Svend Erik Hovmand, om det er undgået hans opmærksomhed, at der faktisk efter den hidtidige lovgivning er foregået en centralisering af produktionen. Det er sket med Danmarks Apotekerforenings velsignelse, og det er vel bl.a. den, hr. Svend Erik Hovmand opfatter som det private initiativ. Det private initiativ sikrer ikke en decentralisering af noget som helst. Det interesserer sig kun for, hvor pro-